

dres, saa at det bliver klart, hvilken Ret der tilkommer den, der mener, at Automobilføreren ikke har standset i Tide.

Men i det hele og store mener jeg, at Lovforslaget er betimeligt. Jeg ved, at man i Kjøbenhavn under Automobiludstillingen kørte ret hurtigt og ret dristigt, og der skete ingen Skade. Det kan tages som Bevis for, at der ikke, saaledes som andre tro, er Fare ved denne Kørsel. At der imidlertid bør trækkes Grænser for den, er rigtigt, men de maa ikke trækkes saaledes, at de faktisk blive et Forbud mod denne Kørsel, fordi den ikke indskrænker sig til Sport, det kan blive en Nyttøkørsel, som har ret stor økonomisk Betydning. Der er fra andre ærede Talere gjort Indsigelse mod den Bemærkning, der kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, at Automobilføreren skulde frem med sit Bevis til hvem han møder. Jeg tror ikke, naar man faar tænkt nærmere over denne Bestemmelse, at man vil stille sig saaledes. Folk, der løse Adgang til Jernbanen, ere ikke pligtige til at fremvise dette til alle Passagerer, der sige: Maa jeg se, om du har Ret til at køre paa denne Jernbane. Det vilde dog blive en for vidtstrakt Ret at give de andre vejfarende, at de skulde kunne standse, hvem de ville, for at se, om han har sine Papirer i Orden. Jeg maa maaske henlede Opmærksomheden paa, at den tekniske Udvikling gaar i Retning af at gøre Automobilerne mere og mere lydlose, saaledes at man naar til at genere de vejfarende saa lidt som muligt. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) omtalte den Signalering, der skal finde Sted, naar man kører forbi bag fra. Ogsaa dette vil jeg bede det ærede Udvalg tænke lidt over. Det er i Virkeligheden farligt. De Klokkesignaler, som i samme Tilfælde skulde gives af cyklende, blive slet ikke overholdte, fordi Publikum ikke ønsker det. Det virker komplet forvirrende, naar Folk gaa paa Gaden, og der kommer en Cykle bag fra, hvis den i Forvejen giver Klokkesignal, det faar Folk til at fare frem og tilbage, medens de ganske rolig blive gaaende, naar man kører forbi uden at give Signal. Det vil let gaa saaledes, at Hestene betragte Signalet som et Signal til, at nu skulde de blive sky. Heste ere jo lærvillige Dyr. Paa de kjøbenhavnske Sporvogne kunde man, saa længe de drevs med Hestekraft, se, at saa snart der blev trukket i Klokken, stoppede Hestene, og naar man saa igen trak i Klokken, gik

Hestene i Gang igen. Det havde Hestene lært saa grundig, at Kusken ikke havde meget at gøre i saa Henseende, og Konduktøren for saa vidt heller ikke, thi blot en Passager slog et Slag paa Klokken, stod Hestene eller satte sig i Bevægelse. De vidste, hvad der skulde ske. Skal der nu tudes i et Horn, hver Gang der kommer et Automobil bag fra, ville Hestene meget hurtig blive klar over, at det betyder: Nu begynder Forestillingen, nu er det os, der skulle til at springe.

Hvad Nattekørslen angaar, vil jeg sige, at det kan jo lyde meget rigtigt, at man skulde forbyde den for ikke at udsætte Vogne, forspændte med Heste, for at møde Automobiler med disse to store tændte Lygter, men det vil dog blive lidt vanskeligt for Folk, at de skulle være hjemme til en bestemt Tid. Nu ere Folk tagne ud og blive forsinkede en lille Smule, men dog skulle de være hjemme inden Solens Nedgang. Saa have de Valget imellem enten at overholde „Fartens Hastighed“, som Holberg siger, og saa blive noterede, fordi de køre paa Veje for sent, eller ogsaa at køre hurtigere til, end de egentlig maa, for at være hjemme inden Solens Nedgang, og saa muligvis blive mulkerede for det. Det er en Bestemmelse, som det vil være ret vanskeligt at træffe. Det samme gælder den Bestemmelse, at det skulde forbydes Folk, som bo andre Steder end ved Amtsveje eller Landeveje, at holde Automobil. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) fremsatte i øvrigt en sindrig Løsning i saa Henseende, idet han foreslog, at der hele Tiden skulde gaa en Mand foran Automobilet, i Stedet for at hele „Besætningen“, som han udtrykte sig, skulde sidde paa Automobilet. Det var ganske utroligt, mente det ærede Medlem, hvor det vilde virke beroligende paa mødende Heste. Ja, det tvivler jeg ikke om, og jeg tror ogsaa, at det vilde virke i ganske betydelig Grad beroligende paa Folkene paa Automobilet. Naar de vide, at der gaar en af Besætningen foran, vilde de ganske sikkert køre ganske mægløst forsigtig, og de ville være ganske rolige for, at der ikke er Fare paa Færde, thi han vil i hvert Fald først blive kørt over, før Faren kommer til dem. Naar det virkelig er praktisk, hvorfor saa ikke gennemføre det over det hele? Hvorfor ikke sige, at Automobiler maa overhovedet ikke køre, uden at der gaar en Mand med et Flag foran til at advare de vejfarende? — Der er en anden Gene ved at forbyde Nattekørslen eller Kørsel med Lygter.